

Arrest

nr. 158 964 van 18 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. CLAES, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren in X (Georgië) waar u ook woonde. U bent de partner van (N.C.) (O.V. X) met wie u een minderjarige zoon heeft: (O.C.) (O.V. X).

In 2003 gaat u aan de slag bij de oppositiepartij Labour. U organiseert voor hen onder andere protestmarsen. Omwille van deze inzet voor Labour, krijgt u problemen met de toenmalige autoriteiten van de partij UNM. Zo wordt u in 2007 op straat door de politie tegengehouden en beschuldigd van drugshandel. U moet een boete betalen. In datzelfde jaar, en ook in 2008, wordt u wegens uw politieke

activiteiten gearresteerd en veroordeeld voor drugshandel en gebruik van marihuana. U komt echter vervroegd vrij door toedoen van een priester. Na uw vrijlating gaat u onderduiken.

In 2012 leert u (N.C.) kennen die zelf problemen kende met haar ex-man en met de nieuwe regering nadat die in de herfst van 2012 aan de macht was gekomen (tijdens de parlementsverkiezingen had zij immers op vraag van haar toenmalige baas – een UNM-lid – de kiesresultaten in haar stembureau vervalst en zij vreest daarvoor nu in de gevangenis te belanden).

Uiteindelijk verlaat u uw land op 20 november 2012. Samen met uw vrouw gaat u op legale wijze naar Turkije. Van daar gaat het naar Oekraïne en Wit-Rusland. Via Polen komen jullie de Europese Unie binnen. In dat land dienen jullie een asielaanvraag in, net als in Duitsland (waar jullie zoon (O.) geboren wordt) en Frankrijk. Uiteindelijk dienen jullie een eerste asielaanvraag in in België op 5 februari 2015.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: vijf originele gerechtelijke documenten van uw veroordelingen, verblijven in de gevangenis en vrijlating uit de gevangenis.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet naar uw land zou kunnen terugkeren omdat u vreest dat u problemen zou kennen met de nieuwe, huidige machthebbers (i.e. Georgian Dream sinds 2012) wegens uw activiteiten en sympathie voor de oppositiepartij Labour en omdat ze weten dat u eerder al veroordeeld was. Vanwege deze politieke inzet voor Labour was u door toedoen van de vorige machthebbers in uw land, nl. UNM, in 2007 en 2008 al valselijk veroordeeld voor drugshandel en in de gevangenis geplaatst (CGVS p. 5 e.v.). Daarnaast verwijst u ook naar de problemen van uw partner (N.C.), die u beschouwt als een gemeenschappelijk probleem voor jullie (CGVS p. 4). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Ten eerste dient gezegd dat het Commissariaat-generaal begrip opbrengt voor het feit dat u het tijdens uw gevangenisstraffen tussen 2007 en 2010 – die u staaft aan de hand van een aantal documenten (zie documenten 1-5 + CGVS p. 7) en waarover u verklaart dat u ze onterecht opgelegd kreeg door de vroegere machthebbers van de UNM wegens uw inzet voor de oppositiepartij Labour (CGVS p. 5) – mogelijk hard te verduren kreeg. Het CGVS is, in tegenstelling tot wat u beweert (CGVS p. 6), anderzijds ook van mening dat deze eerdere veroordelingen en/ of uw vroegere activiteiten voor Labour op dit moment geen reden voor u zijn waarom u bij een terugkeer naar uw land problemen zou kennen met de huidige autoriteiten die sinds 2012 aan de macht zijn (nl. Georgian Dream).

Immers, volgens objectieve informatie waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurde. De nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten, bijvoorbeeld de minister van justitie (Tea Tsulukiani werkte tien jaar voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens), de minister verantwoordelijk voor ontheemden en vluchtelingen (als voormalig ombudsman voor de mensenrechten kloeg Sozar Subari jarenlang de slechte omstandigheden in de gevangnissen van Georgië aan) en de ombudsman voor de mensenrechten (Ucha Nanuasjvili leidde jarenlang de mensenrechtenorganisatie Human Rights Center (HRIDC) in Tbilissi). Rechters, het parket, de politie en de directie van de gevangnissen werden grondig hervormd. Dit leidde tot een groter respect voor de mensenrechten. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Op dit ogenblik worden ze gemonitord en werden geen ernstige schendingen van de rechten op verdediging vastgesteld noch gerechtelijke vervolgingen gemotiveerd door politieke overwegingen. In verband met de vervolging die u beweert te vrezen in geval van terugkeer naar Georgië (i.c. problemen met de huidige autoriteiten omdat u sympathie zou hebben (gehad) voor de oppositiepartij Labour en omdat die nieuwe autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw eerdere (volgens u onterechte) veroordelingen, CGVS p. 6), zijn er, in het licht van wat voorafgaat, geen ernstige aanwijzingen dat u uw rechten niet zou kunnen doen gelden om in voorkomend geval aan een illegale (indien u geen misbruiken zou hebben gepleegd) of onredelijke (indien u misbruiken zou hebben gepleegd) veroordeling te ontsnappen. Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken: de documenten die u neerlegde werden reeds hierboven besproken (deze blijken geen elementen te bevatten die zouden kunnen wijzen op een huidig risico vanwege de huidige autoriteiten, zoals hierboven reeds gesteld) en u blijkt zelf niet zeker te zijn of uw problemen zouden terugkeren of niet (u geeft enkel vaagweg aan dat 'u niet kan uitsluiten dat u geen problemen zou hebben nu' en 'dat u niet zeker weet of de huidige regering dat niet opnieuw tegen u zou

gebruiken', CGVS p. 6) – dergelijke algemene verklaringen en loutere vermoedens zijn niet van die aard dat ze de hierboven opgesomde vaststellingen zouden kunnen wijzigen.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat uit de toegevoegde informatie blijkt dat de nieuwe autoriteiten meteen na hun aantreden in 2012 begonnen met de massale vrijlating van gevangenen, waaronder ook politieke gevangenen. In dit opzicht is het weinig aannemelijk dat u louter omwille van uw vroegere activiteiten voor de oppositiepartij Labour en/of uw eerdere (volgens u onterechte) veroordelingen, nu opnieuw een gevangenisstraf zou riskeren door toedoen van de huidige Georgische autoriteiten. Als u hierop gewezen wordt, verklaart u dat u bang bent voor de stad waarin u leefde (i.c. Rustavi) en als er geopperd wordt om zich in een andere stad te vestigen, vraagt u zich af hoe u daar kan leven omdat het niet gemakkelijk is om elders werk te vinden (CGVS p. 7). Hoewel erkend wordt dat werk vinden niet altijd evident is, dient opgemerkt te worden dat problemen van deze aard geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep, maar zich louter situeren in de sociaal-economische sfeer. Er kan in dit verband overigens op gewezen worden dat u een diploma reparatiewerken aan de hogeschool behaald heeft (verklaring DVZ 26.02.2015 vraag 11) en u reeds werkervaring heeft als hersteller van technisch en medisch materiaal in een ziekenhuis (verklaring DVZ 26.02.2015 vraag 12 + CGVS p. 3).

Ten tweede verklaart u ook dat uw partner Nana zelf ook problemen had in Georgië, die u als jullie gemeenschappelijk probleem beschouwt (CGVS p. 4). Wat betreft deze elementen dient erop gewezen dat in het kader van de asielaanvraag van uw partner door het Commissariaat-generaal beslist werd dat haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend; bijgevolg kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw partner is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u niet naar uw land van herkomst zou kunnen terugkeren omdat u vreest gestraft te worden door de huidige autoriteiten vanwege de kiesfraude die u pleegde tijdens de parlementsverkiezingen van 2012 in het voordeel van de vroegere regeringspartij UNM en omdat u in uw land problemen zou kennen met uw ex-man die u in Georgië reeds slecht behandelde (CGVS p. 6 e.v. + CGVS p. 9 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Ten eerste, wat betreft uw vrees om door de huidige Georgische autoriteiten vervolgd te worden omwille van de kiesfraude die u op vraag van uw UNM-overste pleegde tijdens de parlementsverkiezingen van 2012 (CGVS p. 6) – die u overigens opvallend genoeg meermaals situeerde op 7 november 2012 oftewel minder dan 2 weken voor uw definitieve vertrek uit uw land (CGVS p. 4, p. 7 & p. 9) en niet op het correcte 1 oktober 2012 (zie toegevoegde informatie) – dient gewezen te worden op het volgende. Volgens objectieve informatie waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurd. De nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten, bijvoorbeeld de minister van justitie (Tea Tsulukiani werkte tien jaar voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens), de minister verantwoordelijk voor ontheemden en vluchtelingen (als voormalig ombudsman voor de mensenrechten kloeg Sozar Subari jarenlang de slechte omstandigheden in de gevangenschappen van Georgië aan) en de ombudsman voor de mensenrechten (Ucha Nanuasjvili leidde jarenlang de mensenrechtenorganisatie Human Rights Center (HRIDC) in Tbilissi). Rechters, het parket, de politie en de directie van de gevangenschappen werden grondig hervormd. Dit leidde tot een groter respect voor de mensenrechten. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Op dit ogenblik worden ze gemonitord en werden geen ernstige schendingen van de rechten op verdediging vastgesteld noch gerechtelijke vervolgingen gemotiveerd door politieke overwegingen. In verband met de vervolging die u beweert te vrezen in geval van terugkeer naar Georgië (nl. een arrestatie en/of veroordeling omwille van de kiesfraude waarbij u betrokken was, CGVS p. 6 & p. 8), zijn er, in het licht van wat voorafgaat, geen ernstige aanwijzingen dat u uw rechten niet zou kunnen doen gelden om in voorkomend geval aan een illegale (indien u geen misbruiken zou hebben gepleegd) of onredelijke (indien u misbruiken zou hebben gepleegd) veroordeling te ontsnappen, onder andere door te wijzen op uw ondergeschikte rol in de kiesfraude (naar eigen zeggen voerde u immers enkel de vraag uit van uw overste op uw werk (i.c. administratiehoofd Giorgi (A.) van de toenmalige regeringspartij UNM) om het stemresultaat aan te

passen, CGVS p. 6-9). Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Ten tweede, wat betreft uw problemen met uw ex-man Vaja, wijst het CGVS erop dat u, toen u nog in Georgië was, nooit enige stappen heeft ondernomen tegen hem, noch bij de politie noch bij andere organisaties; volgens u omdat het niet mogelijk is om klacht in te dienen tegen huiselijk geweld en het niet gebruikelijk is dat een vrouw klacht indient tegen haar partner (CGVS p. 10). Echter, uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt niet dat de Georgische politie klachten over huiselijk geweld slecht zou behandelen. Uit de info blijkt ook dat er in Georgië verschillende organisaties actief zijn die zich inzetten voor vrouwenrechten en de strijd tegen huiselijk geweld en dat er opvangplaatsen en hulplijnen voorzien zijn voor slachtoffers van huiselijk geweld. Ook kan er wettelijk gezien een straatverbod voor een dader van huiselijk geweld aangevraagd worden. Op deze manier blijken verschillende manieren waarop u een beroep had kunnen doen om zich te beschermen tegen uw problemen met Vaja in Georgië. U heeft dit echter naast zich neergelegd, waardoor er dient geoordeeld te worden dat u de mogelijkheden om bescherming te vinden in uw land van herkomst onvoldoende heeft aangesproken.

In diezelfde context ziet het CGVS bovendien geen redenen waarom u niets zou kunnen ondernemen tegen eventuele nieuwe problemen met Vaja indien u nu zou teruggaan naar Georgië, rekening houdend met het feit dat u een nieuwe partner en nieuw gezin heeft (en aldus niet meer onder de directe invloedssfeer van uw exman valt). Als u hierop gewezen wordt, blijkt u geen overtuigende redenen te kunnen geven waarom u niet op bescherming in uw eigen land zou kunnen rekenen (CGVS p. 10).

Gelet op bovenstaande elementen, dient geconcludeerd dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat u niet op de bescherming van de autoriteiten had kunnen of zou kunnen rekenen tegen Vaja of waarom de autoriteiten u moedwillig niet zouden willen helpen tegen hem (nota bene iemand zonder officieel werk en zonder connecties, CGVS p. 9).

Op basis van alle bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen ten opzichte van uw land van herkomst Georgië.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw partner Zaza (G.) (O.V. 8.017.562), die zich voor zijn asielaanvraag deels baseert op de door u aangehaalde problemen, door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming. Een kopie van de beslissing die inzake zijn asielaanvraag werd genomen, vindt u terug in uw administratief dossier."

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen ten opzichte van uw land van herkomst Georgië. De documenten die u neerlegt werden reeds eerder besproken (zie boven).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van "art. 3 EVRM, schending van de algemene motiveringsverplichting, schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), schending van de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur".

Hij betoogt omtrent zijn vrees jegens de Georgische autoriteiten ingevolge zijn verleden:

"Het eerste gedeelte van de argumentering van het Commissariaat is van uiterst algemene aard. Het gaat hierbij om informatie die het Commissariaat wellicht transponeert in iedere beslissing m.b.t. een onderdaan van Georgië die politieke vervolging vreest.

Op basis van deze algemene informatie i.v.m. het huidige machtsregime in Georgië stelt het Commissariaat onterecht dat "Op dit ogenblik geen ernstige schendingen van de rechten op verdediging werden vastgesteld, noch gerechtelijke vervolgingen gemotiveerd door politieke overwegingen."

Het Commissariaat stelt dat verzoeker vervolging beweert te vrezen, doch zonder ernstige aanwijzingen te verstrekken waaruit blijkt dat verzoeker niet zou kunnen ontsnappen aan een illegale of onredelijke veroordeling. Het tegendeel wordt door verzoeker volgens het Commissariaat niet aangetoond.

Verder stelt het Commissariaat dat de algemene verklaringen van verzoeker en de loutere vermoedens niet volstaan om het Commissariaat op andere gedachten te brengen.

Vooreerst merkt verzoeker op dat het algemeen aanvaard wordt dat verklaringen op zich een voldoende bewijs kunnen zijn van de hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver 1991, 84). Uit niets blijkt dat de verklaringen van verzoeker onmogelijk, ongeloofwaardig of vals zouden zijn.

Een "vluchteling" in het licht van de Conventie van Genève: elke persoon die zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit heeft of, indien hij geen nationaliteit heeft, buiten zijn land van herkomst bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of wil inroepen omdat hij vreest voor vervolging omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep, of zijn politieke overtuiging [eigen onderlijning]

Het gaat om een vrees voor vervolging. Zelfs als de persoon in kwestie in het land van herkomst nog niet effectief is vervolgd, maar wel een duidelijke en waarachtige angst heeft dat dit zou kunnen gebeuren, kan hij/zij als vluchteling worden erkend.

In casu werd verzoeker in het verleden reeds effectief vervolgd en onterecht in gevangenschap genomen. Verzoeker is ervan overtuigd dat deze vervolging geschiedde in opdracht van de toenmalige regering, UNM, omwille van zijn participatie binnen de Labour-partij.

Tijdens zijn gevangenschap werd verzoeker zelfs meermaals mishandeld door sommige politieagenten / cipiers die UNM-aanhangers waren (verwondingen aan het hoofd en aan zijn gebit).

Verzoeker legde aan het Commissariaat bewijzen voor van zijn (onterechte) veroordelingen. Verzoeker beschikte slechts over documenten met betrekking tot 2 van zijn eerdere (onterechte) veroordelingen. Verzoeker werd evenwel ook voor een 3^e keer veroordeeld waarvan hij geen bewijs meer kan verstrekken.

In Georgië wordt iemand die 3 veroordelingen heeft opgelopen, beschouwd als een "recidivist". Recidivisten worden in Georgië sterk geïsoleerd, zo stelt verzoeker. Men gaat er in Georgië als het ware van uit dat dergelijke recidivisten nooit meer op het goede pad kunnen komen.

Gelet op hetgeen verzoeker in het verleden heeft doorgemaakt / meegemaakt, zal het dan ook niet verbazen dat verzoeker alle vertrouwen in het rechtssysteem van Georgië heeft verloren. Bovendien kent de politie (cf. mishandeling gevangenis) hem nog en zal hij extra geïsoleerd worden.

Recidivisten worden eveneens in hun zoektocht naar een job belemmerd. Verzoeker stelt dat, moest hij naar Georgië teruggaan, hij liefst terug aan het werk zou gaan bij de Labour-partij. Recidivisten mogen evenwel niet eender welke job uitoefenen. Zo mogen zij niet werken op plaatsen waar veel mensen samen komen. Nu, als verzoeker terug bij de Labour-partij zou gaan werken, dan kan hij dit laatste uiteraard niet vermijden...

Verzoeker werd in het verleden, omwille van zijn politiek engagement binnen de Labour-partij, door de toenmalige regering / autoriteiten tot 3x toe onterecht veroordeeld en in gevangenschap genomen. Tijdens zijn gevangenschap werd verzoeker meermaals mishandeld. Toen verzoeker, dankzij de bemiddeling van een priester, vervroegd vrij kwam, ging hij noodgedwongen onderduiken uit schrik voor represailles.

Het zal dan ook niet verbazen dat verzoeker, thans 3 jaar na het ontvluchten van Georgië, nog steeds met dezelfde angsten kampt.

Als verzoeker bij zijn terugkeer niet terug naar de gevangenis zou moeten of opnieuw vervolgd zou worden, heeft hij nog steeds die eerdere 3 – onterechte – veroordelingen op zijn conto staan zodat het leven hem door de politiediensten / autoriteiten zuur zal worden gemaakt ("recidivist").

Verzoeker heeft – logischerwijs - geen zekerheid omtrent of hij al dan niet opnieuw zal worden vervolgd / in gevangenschap zal worden genomen. Dit laatste zal hij pas "ontdekken" indien hij noodgedwongen moet terugkeren. Dit neemt niet weg dat er in hoofdzaak van verzoeker een gegronde vrees bestaat voor vervolging, gevangenschap of een (onmenselijke) behandeling als recidivist.

Door zich in hoofdzaak voor de afwijzing te baseren op het enkele feit dat er geen ernstige aanwijzingen voorhanden zouden zijn waaruit blijkt dat verzoeker een illegale of onredelijke veroordeling boven het hoofd hangt, heeft het Commissariaat-Generaal zijn beslissing niet afdoende gemotiveerd. Er wordt te weinig rekening gehouden met de antecedenten van verzoeker en de mogelijke gevolgen/uitlopers hiervan bij een eventuele terugkeer.

Verzoeker verwijst hiervoor naar:"

Omtrent zijn vrees ingevolge de problemen van zijn echtgenote, doet verzoeker gelden:

“Dat verzoeker sedert 2012 een duurzame relatie heeft opgebouwd met mevrouw Nana (C.).

Dat het koppel elkaar leerde kennen in “donkere tijden”. Immers, zowel verzoeker als mevrouw (C.) kampten op dat moment met problemen: verzoeker leefde ondergedoken uit schrik voor represailles en mevrouw (C.) had ernstige problemen met haar toenmalige echtgenoot.

Eind 2012, bij de parlementsverkiezingen, ging mevrouw (C.) – in opdracht van en onder druk van haar overste, een UNM-lid – over tot vervalsing van de verkiezingsuitslagen. Toen niet UNM maar wel Georgian Dream aan de macht kwam na de verkiezingen vreesde ook mevrouw (C.) ernstige represailles. Ze verliet haar toenmalige echtgenoot, verliet haar kinderen en ging onderduiken.

Op 20 november ontvluchtte ze samen met verzoeker Georgië. Sedertdien delen verzoeker en mevrouw (C.) alle lief en leed en zijn ze al 3 jaar op zoek naar een nieuwe, veilige “thuis” voor zichzelf en hun zoon(tje). Immers, in september 2013 werd (O.) geboren, het kind van partijen.

De voormalige echtgenoot van mevrouw (C.) is nog steeds razend en gekrenkt in zijn mannelijkheid omdat mevrouw (C.) hem – samen met een andere man – heeft verlaten. Hij is uit op wraak.

Toen verzoeker en mevrouw (C.) Georgië hadden verlaten en naar Turkije reisden (om via Oekraïne, Wit-Rusland en Polen de EU te bereiken), had de ex-echtgenoot hen ook al opgespoord en was hij hen achterna gereisd. Via zijn connecties was hij exact te weten gekomen waar ze waren. Gelukkig konden verzoeker en mevrouw (C.) hem uiteindelijk ontfopen.

Ook in Polen heeft hij hen opgespoord (via connecties, zowel binnen familie als binnen de overheden), reden waarom verzoeker en mevrouw (C.) nooit lang op één en dezelfde plaats bleven.

Hier in België heeft de ex-echtgenoot hen vooralsnog nog niet gevonden...maar via haar dochter (die wel nog in Georgië woont) heeft mevrouw (C.) vernomen dat haar ex-echtgenoot nog steeds razend is en haar koste wat het kost wilt terugvinden.

Zowel verzoeker als mevrouw (C.) zijn het wegvlugten meer dan moe geworden.

Als verzoeker, mevrouw (C.) en (O.) terug naar Georgië zouden worden gestuurd, dan zullen zij steeds in angst blijven leven, wetende dat de ex-man van mevrouw (C.) niet zal rusten vooraleer hij hen allemaal “gestraft” heeft.

Deze continue angst waarin verzoeker en mevrouw (C.) leven, is uitermate slopend en maakt dat zij vooralsnog nergens een (h)echte “thuis” kunnen creëren.

De vrees voor de represailles van de ex-echtgenoot bestaat zowel in hoofde van mevrouw (C.) als in hoofde van verzoeker. Ze worden hier beide persoonlijk door geraakt en het beheerst hun leven.

Ook de vrees om vervolgd te worden voor de kiesfraude van mevrouw (C.) raakt verzoeker persoonlijk. Immers, als mevrouw (C.) in Georgië vervolgd zou worden / gevangen zou worden gezet voor de kiesfraude, dan weet de ex-echtgenoot onmiddellijk waar partijen zich bevinden. Op die manier is verzoeker, als zijn echtgenote wordt vervolgd, eerder bezig met het lot van zijn echtgenote dan met de ex-echtgenoot van mevrouw die hen achterna zit. Verzoeker en (O.) zouden dan een uiterst makkelijk slachtoffer vormen voor represailles van de ex-echtgenoot, die uit is op wraak...

Het Commissariaat-Generaal heeft te weinig oog gehad voor het feit dat de problemen van mevrouw (C.) verzoeker ook persoonlijk raken waardoor verzoeker deze problemen ook als de zijne beschouwt. Het Commissariaat-Generaal had zorgvuldiger te werk moeten gaan.

Het Commissariaat-Generaal heeft enkel en alleen gewezen op het feit dat verzoeker de problemen die mevrouw (C.) heeft als gemeenschappelijk beschouwt en dat haar asielaanvraag werd geweigerd, zonder na te gaan in welke mate de vrees in hoofde van verzoeker gegrond is...

Dat het duidelijk is dat het Commissariaat-Generaal hierdoor het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden.

2.1.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij betoogt:

“Dat het doel van subsidiaire bescherming bestaat erin personen te beschermen die in geval van terugkeer

naar hun herkomstland een “reëel risico op ernstige schade” zouden oplopen (waartegen zij geen bescherming van het herkomstland kunnen of willen vragen).

Het is duidelijk dat verzoeker een van deze personen is en de elementen die hij heeft voortgebracht moeten worden begrepen in de zin van art. 48/8 Vw.

Verzoeker is immers van mening dat hem een illegale of onredelijke veroordeling, straf of behandeling boven het hoofd hangt indien hij terug moet keren naar Georgië. De vrees van verzoeker is oprecht en terecht.

Verzoeker heeft dan ook het vluchtelingenstatuut aangevraagd, minstens dient hem het statuut van de subsidiaire bescherming te worden toegekend.

Het zou immers onmenselijk zijn om verzoeker te laten terugkeren naar Georgië waar hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4 Vw.

Het Commissariaat-Generaal beschikt – naar eigen zeggen – over objectieve informatie waaruit kan worden afgeleid dat er geen ernstige schendingen van de rechten op verdediging of gerechtelijke vervolgingen omwille van politieke overwegingen, werden vastgesteld. Desalniettemin houdt dit voor verzoeker geen garantie in zodat het risico reëel blijft.

Dat het onderzoek van het Commissariaat-Generaal naar de actuele situatie verre van afdoende is en verzoeker en geen garanties inhoudt.”

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.5. Gelet op de door verzoeker afgelegde verklaringen en neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten'), kan verweerder worden bijgetreden waar deze in de bestreden beslissing aanneemt dat verzoeker in het verleden reeds werd veroordeeld en gedetineerd, alsmede dat hij het daarbij mogelijks hard te verduren kreeg.

Overeenkomstig artikel 48/7 van de vreemdelingenwet vormt het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Dient te worden vastgesteld dat goede redenen *in casu* voorhanden zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Vooreerst blijkt verzoekers verklaarde vrees jegens de Georgische autoriteiten in dit kader van louter subjectieve en hypothetische aard te zijn. Hij bleek immers over geen concrete aanwijzingen te beschikken dat hij door zijn verleden nog in de negatieve aandacht zou staan van de Georgische autoriteiten of in hun negatieve aandacht zou komen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Integendeel verklaarde hij uitdrukkelijk niet te weten of zijn problemen zouden wederkeren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst en beperkte hij zich ertoe op algemene wijze te stellen dat hij dit niet kon uitsluiten (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag verzoeker, p.6).

Daarenboven wordt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') en verzoekers verklaringen in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Immers, volgens objectieve informatie waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurde. De nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten, bijvoorbeeld de minister van justitie (Tea Tsulukiani werkte tien jaar voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens), de minister verantwoordelijk voor ontheemden en vluchtelingen (als voormalig ombudsman voor de mensenrechten kloeg Sozar Subari jarenlang de slechte omstandigheden in de gevangenissen van Georgië aan) en de ombudsman voor de mensenrechten (Ucha Nanuasjvili leidde jarenlang de mensenrechtenorganisatie Human Rights Center (HRIDC) in Tbilissi). Rechters, het parket, de politie en de directie van de gevangenissen werden grondig hervormd. Dit leidde tot een groter respect voor de mensenrechten. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Op dit ogenblik worden ze gemonitord en werden geen ernstige schendingen van de rechten op verdediging vastgesteld noch gerechtelijke vervolgingen gemotiveerd door politieke overwegingen. In verband met de vervolging die u beweert te vrezen in geval van terugkeer naar Georgië (i.c. problemen met de huidige autoriteiten omdat u sympathie zou hebben (gehad) voor de oppositiepartij Labour en omdat die nieuwe autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw eerdere (volgens u onterechte) veroordelingen, CGVS p. 6), zijn er, in het licht van wat voorafgaat, geen ernstige aanwijzingen dat u uw rechten niet zou kunnen doen gelden om in voorkomend geval aan een illegale (indien u geen misbruiken zou hebben gepleegd) of onredelijke (indien u misbruiken zou hebben gepleegd) veroordeling te ontsnappen. Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken: de documenten die u neerlegde werden reeds hierboven besproken (deze blijken geen elementen te bevatten die zouden kunnen wijzen op een huidig risico vanwege de huidige autoriteiten, zoals hierboven reeds gesteld) en u blijkt zelf niet zeker te zijn of uw problemen zouden terugkeren of niet (u geeft enkel vaagweg aan dat 'u niet kan uitsluiten dat u geen problemen zou hebben nu' en 'dat u niet zeker weet of de huidige regering dat niet opnieuw tegen u zou gebruiken', CGVS p. 6) – dergelijke algemene verklaringen en loutere vermoedens zijn niet van die aard dat ze de hierboven opgesomde vaststellingen zouden kunnen wijzen.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat uit de toegevoegde informatie blijkt dat de nieuwe autoriteiten meteen na hun aantreden in 2012 begonnen met de massale vrijlating van gevangenen, waaronder ook politieke gevangenen. In dit opzicht is het weinig aannemelijk dat u louter omwille van uw vroegere activiteiten voor de oppositiepartij Labour en/of uw eerdere (volgens u onterechte) veroordelingen, nu opnieuw een gevangenisstraf zou riskeren door toedoen van de huidige Georgische autoriteiten. Als u hierop gewezen wordt, verklaart u dat u bang bent voor de stad waarin u leefde (i.c. Rustavi) en als er geopperd wordt om zich in een andere stad te vestigen, vraagt u zich af hoe u daar kan leven omdat het niet gemakkelijk is om elders werk te vinden (CGVS p. 7). Hoewel erkend wordt dat werk vinden niet altijd evident is, dient opgemerkt te worden dat problemen van deze aard geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep, maar zich louter situeren in de sociaal-economische sfeer. Er kan in dit verband overigens op gewezen worden dat u een diploma reparatiewerken aan de hogeschool behaald heeft (verklaring DVZ 26.02.2015 vraag 11) en u reeds werkervaring heeft als hersteller van technisch en medisch materiaal in een ziekenhuis (verklaring DVZ 26.02.2015 vraag 12 + CGVS p. 3)."

Verzoeker voert geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van de voormelde motieven en informatie. De algemene bewering dat hij geen vertrouwen meer heeft in het Georgische gerecht en de

loutere betwisting van voormelde motieven doen aan deze motieven en deze informatie immers geheel geen afbreuk.

Verzoeker poneert in het onderhavige verzoekschrift daarnaast dat hij nog een derde keer zou zijn gearresteerd en veroordeeld. Hij stelt dat hij daardoor als recidivist zou worden beschouwd in zijn land van herkomst. Tevens beweert hij dat recidivisten aldaar worden gevisieerd (onder meer op de arbeidsmarkt en door de Georgische autoriteiten). Verzoekers voormelde betoog kan echter bezwaarlijk ernstig worden genomen. Vooreerst kan niet het minste geloof worden gehecht aan de beweerde derde arrestatie en veroordeling in hoofde van verzoeker. In de vragenlijst gaf hij namelijk duidelijk aan dat hij slechts twee keren werd gearresteerd en ontkende hij aan het einde andere arrestaties in zijn hoofde (administratief dossier, stuk 11, vragenlijst, p.2-3). Ook bij het CGVS maakte verzoeker slechts gewag van twee arrestaties en twee veroordelingen. Tevens stelde hij uitdrukkelijk dat hij na zijn vrijlating na zijn tweede arrestatie en veroordeling niet meer in contact kwam met het gerecht of de autoriteiten (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag verzoeker, p.5-6). Dat verzoeker drie keren zou zijn gearresteerd en veroordeeld en daardoor als recidivist zou worden beschouwd, kan aldus niet worden aangenomen. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoeker nalaat om zijn beweringen omtrent de behandeling van recidivisten in zijn land van herkomst te staven aan de hand van enig begin van informatie. Bijgevolg betreffen dit blote beweringen die niet kunnen worden aangenomen.

Verzoeker verwijst in het onderhavige verzoekschrift bovendien naar de problemen die door zijn echtgenote werden aangehaald in het kader van haar asielprocedure. Het beroep van deze echtgenote, N.C., is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvV 179 963. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker zich voor wat de problemen van zijn echtgenote betreft beroept op dezelfde feiten en argumenten als deze die door zijn echtgenote werden aangevoerd in het kader van haar beroep bij de Raad, gekend onder het voormelde rolnummer.

Dient te worden opgemerkt dat inzake het beroep van verzoekers echtgenote en ten aanzien van de door haar aangehaalde problemen bij arrest nr. 158 963 van 18 december 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd geoordeeld als volgt:

“2.2.5. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeksters houding en handelwijze na aankomst in Europa onverenigbaar is met een oprechte en dringende nood aan bescherming in haar hoofde. Dit blijkt uit de stukken van het administratief dossier en verzoeksters verklaringen (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag verzoekster, p.4; stuk 10, verklaring, nr.36; stuk 11). Nadat haar asielaanvraag in Duitsland herhaald werd afgewezen, reisde verzoekster naar Frankrijk. Aldaar diende zij een asielaanvraag in onder een valse naam. Verzoekster verzaakte daarenboven aan haar asielaanvraag en de bescherming geboden in Frankrijk. Zij wachtte aldaar immers niet op de uitkomst van haar asielaanvraag doch vertrok in augustus 2014 naar Duitsland omdat men erachter kwam dat zij een valse naam hanteerde. Het indienen van een asielaanvraag onder een valse naam om hieraan vervolgens vrijwillig te verzaken getuigt geheel niet van een oprechte en ernstige vrees voor vervolging en doet afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen.

Verzoekster ontkende bovendien ten onrechte dat haar vingerafdrukken na haar terugkeer naar Duitsland in augustus 2014 andermaal werden genomen in Frankrijk in januari 2015 (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag verzoekster p.5; stuk 11). Ook deze vaststelling werpt een smet op de algemene geloofwaardigheid van haar verklaringen.

Het enige en derhalve cruciale element inzake verzoeksters verklaarde vrees ten aanzien van de Georgische autoriteiten betreft de verkiezingsfraude die zij verklaarde te hebben gepleegd bij de parlementsverkiezingen van 2012. Verzoekster legde blijkens de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') echter meermaals foutieve verklaringen af omtrent de datum waarop deze verkiezingen plaatsvonden. Verzoekster situeerde deze meermaals op 7 november 2012, hetzij minder dan twee weken voor haar vertrek uit haar land van herkomst. Nochtans vonden deze verkiezingen plaats op 1 oktober 2012, hetzij ongeveer anderhalve maand voor haar vertrek uit haar land van herkomst. Zelfs na confrontatie met deze vaststelling, bleef verzoekster volharden dat de verkiezingen plaatsvonden op 7 november 2012 (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag verzoekster, p.4, 7 en 9). Het tijdsverloop sedert de feiten kan hiervoor geen afdoende verklaring bieden. Indien verzoekster werkelijk secretaris van een kiesbureau was, verkiezingsfraude had gepleegd en hiervoor vervolging vreesde, kon redelijkerwijze worden verwacht dat zij correcte verklaringen zou afleggen over de datum waarop de verkiezingen plaatsvonden. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden

verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van dit asielrelaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op haar verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoeksters geheugen te zijn gegrift zodat zij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten. Zelfs indien verzoekster zich de datum van de verkiezingen na drie jaar niet meer herinnerde, dan nog mocht worden verwacht dat zij zich hierover zou hebben geïnformeerd in het kader en ter staving van haar onderhavige asielaanvraag. Het is immers geenszins onredelijk te verwachten dat zij deze aanvraag kan onderbouwen middels de nodige achtergrondkennis omtrent essentiële elementen in deze aanvraag. Dat verzoekster foutieve verklaringen aflegde over het enige en cruciale element inzake haar verklaarde vrees jegens de Georgische autoriteiten, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen ter zake.

Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat de door verzoekster geformuleerde vrees louter subjectief en volledig hypothetisch is. Verzoekster beschikt immers niet over objectieve en concrete aanwijzingen dat zij in de negatieve aandacht zou staan van de Georgische autoriteiten of in hun negatieve aandacht zou komen bij een eventuele terugkeer naar haar land van herkomst. Verzoekster bleek niet te weten of er reeds (officiële) stappen tegen haar werden ondernomen vanwege de door haar gepleegde verkiezingsfraude. Gevraagd waarom de autoriteiten in Georgië, die de verkiezingen van 2012 wonnen, op heden nog mensen zouden vervolgen die indertijd verkiezingsfraude pleegden en waarbij deze fraude reeds ter plaatse werd vastgesteld en rechtgezet, kon verzoekster bovendien geen antwoord bieden doch beperkte zij zich ertoe te stellen: "Waarom zou ik garanties hebben dat ik niet vervolgd zal worden?" (ibid., p.8-9).

Zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat de Georgische autoriteiten zinnens zouden zijn om verzoekster ingevolge de verkiezingsfraude die zij in 2012 pleegde te onderwerpen aan een strafrechtelijke vervolging, quod non, dan nog dient te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') met recht wordt gemotiveerd:

"Volgens objectieve informatie waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, won de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlamentsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurd. De nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten, bijvoorbeeld de minister van justitie (Tea Tsulukiani werkte tien jaar voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens), de minister verantwoordelijk voor ontheemden en vluchtelingen (als voormalig ombudsman voor de mensenrechten kloeg Sozar Subari jarenlang de slechte omstandigheden in de gevangenissen van Georgië aan) en de ombudsman voor de mensenrechten (Ucha Nanuasjvili leidde jarenlang de mensenrechtenorganisatie Human Rights Center (HRIDC) in Tbilissi). Rechters, het parket, de politie en de directie van de gevangenissen werden grondig hervormd. Dit leidde tot een groter respect voor de mensenrechten. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Op dit ogenblik worden ze gemonitord en werden geen ernstige schendingen van de rechten op verdediging vastgesteld noch gerechtelijke vervolgingen gemotiveerd door politieke overwegingen. In verband met de vervolging die u beweert te vrezen in geval van terugkeer naar Georgië (nl. een arrestatie en/of veroordeling omwille van de kiesfraude waarbij u betrokken was, CGVS p. 6 & p. 8), zijn er, in het licht van wat voorafgaat, geen ernstige aanwijzingen dat u uw rechten niet zou kunnen doen gelden om in voorkomend geval aan een illegale (indien u geen misbruiken zou hebben gepleegd) of onredelijke (indien u misbruiken zou hebben gepleegd) veroordeling te ontsnappen, onder andere door te wijzen op uw ondergeschikte rol in de kiesfraude (naar eigen zeggen voerde u immers enkel de vraag uit van uw overste op uw werk (i.c. administratiehoofd Giorgi (A.) van de toenmalige regeringspartij UNM) om het stemresultaat aan te passen, CGVS p. 6-9). Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken."

Verzoekster beweert dat zij haar ondergeschikte rol in de fraude waarschijnlijk niet zou kunnen aantonen en poneert op algemene wijze dat zij weinig vertrouwen heeft in het Georgische gerecht. Dergelijke ongefundeerde en algemene uitspraken kunnen geenszins volstaan om afbreuk te doen aan de voormelde motivering. Verzoekster toont op generlei wijze aan dat zij bij een eventuele strafrechtelijke vervolging ingevolge de door haar gepleegde verkiezingsfraude discriminatoir zou

worden behandeld. Evenmin toont zij aan dat zij – ingevolge één van de in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 opgenomen vervolgingsgronden of ingevolge enige andere reden – zou worden onderworpen aan een disproportionele of onredelijk zware bestraffing.

Omtrent de voorgehouden vrees ten aanzien van haar ex-echtgenoot, wordt in de bestreden beslissing op basis van verzoeksters verklaringen en de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') terecht gesteld:

“Ten tweede, wat betreft uw problemen met uw ex-man Vaja, wijst het CGVS erop dat u, toen u nog in Georgië was, nooit enige stappen heeft ondernomen tegen hem, noch bij de politie noch bij andere organisaties; volgens u omdat het niet mogelijk is om klacht in te dienen tegen huiselijk geweld en het niet gebruikelijk is dat een vrouw klacht indient tegen haar partner (CGVS p. 10). Echter, uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt niet dat de Georgische politie klachten over huiselijk geweld slecht zou behandelen. Uit de info blijkt ook dat er in Georgië verschillende organisaties actief zijn die zich inzetten voor vrouwenrechten en de strijd tegen huiselijk geweld en dat er opvangplaatsen en hulplijnen voorzien zijn voor slachtoffers van huiselijk geweld. Ook kan er wettelijk gezien een straatverbod voor een dader van huiselijk geweld aangevraagd worden. Op deze manier blijken verschillende manieren waarop u een beroep had kunnen doen om zich te beschermen tegen uw problemen met Vaja in Georgië. U heeft dit echter naast zich neergelegd, waardoor er dient geoordeeld te worden dat u de mogelijkheden om bescherming te vinden in uw land van herkomst onvoldoende heeft aangesproken.

In diezelfde context ziet het CGVS bovendien geen redenen waarom u niets zou kunnen ondernemen tegen eventuele nieuwe problemen met Vaja indien u nu zou teruggaan naar Georgië, rekening houdend met het feit dat u een nieuwe partner en nieuw gezin heeft (en aldus niet meer onder de directe invloedssfeer van uw exman valt). Als u hierop gewezen wordt, blijkt u geen overtuigende redenen te kunnen geven waarom u niet op bescherming in uw eigen land zou kunnen rekenen (CGVS p. 10).

Gelet op bovenstaande elementen, dient geconcludeerd dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat u niet op de bescherming van de autoriteiten had kunnen of zou kunnen rekenen tegen Vaja of waarom de autoriteiten u moedwillig niet zouden willen helpen tegen hem (nota bene iemand zonder officieel werk en zonder connecties, CGVS p. 9).”

Verzoekster voert geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van voormelde motieven. Zij beperkt zich tot het uiten van de bewering dat haar man haar te grazen zou hebben genomen zo zij hulp had gezocht. Verder herhaalt zij dat haar man haar opspoorde en achterna reisde en herhaalt zij dat zij geen vertrouwen heeft in het Georgische gerecht. Tevens poneert zij dat de beschermingsmogelijkheden in Georgië toch niet afdoende zouden zijn. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat deze beweringen louter hypothetisch zijn nu verzoekster nooit zelfs maar heeft getracht om in haar land van herkomst bescherming te verkrijgen. Nochtans kon worden verwacht dat zij eerst de beschermingsmogelijkheden in haar land zou uitputten alvorens de drastische beslissing te nemen om haar land te verlaten en internationale bescherming te vragen. Verder vormt verzoeksters betoog een loutere en kennelijke miskennis van de inhoud van de bestreden beslissing en de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie'). Hieruit blijkt dat zij in Georgië weldegelijk over verscheidene beschermingsmogelijkheden beschikt en dat er diverse organisaties actief zijn die haar kunnen bijstaan bij het bekomen van bescherming. Minstens blijkt hieruit dat de Georgische autoriteiten tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade in hoofde van personen die lijden onder huiselijk geweld redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Verzoekster legde geen documenten neer die aan de voormelde vaststellingen afbreuk zouden kunnen doen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.”

De voormelde motieven volstaan om te besluiten dat ook verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst problemen zou riskeren en verstoken zou blijven van bescherming in het kader van de problemen zoals aangevoerd door zijn echtgenote.

Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.6. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS